

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 135/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Mestského súdu Bratislava v konaní sp. zn. 0T/22/2021 po podaní dovolania takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. februára 2025 bez zastúpenia advokátom, o ktorého ustanovenie žiada, domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 ústavy a práva na pojednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní o jeho dovolaní v trestnej veci.

2. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti priložil len odpoveď predsedu mestského súdu na jeho sťažnosť na prieťahy v konaní ešte z februára 2024. Vzhľadom na to ústavný súd zabezpečil spis mestského súdu o konaní, v ktorom malo dôjsť k porušeniu ústavných práv sťažovateľa. Z tohto spisu boli zistené nasledovné skutočnosti podstatné pre ďalší postup v konaní o ústavnej sťažnosti.

II.

3. Okresný súd Bratislava I, z ktorého výkon súdnictva od júna 2023 prešiel na mestský súd, sťažovateľa trestným rozkazom z 24. mája 2021, ktorý aj v tento deň nadobudol právoplatnosť (sťažovateľ sa vzdal práva podať odpor), uznal vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorého sa dopustil 21. mája 2021, za čo mu uložil trest odňatia slobody na jeden rok. Po vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu bol sťažovateľ zo zahraničia dodaný na výkon

uloženého trestu, ktorý začal vykonávať 1. septembra 2023. Už predtým vykonával iný trest a aj po vykonaní trestu uloženého v namietanom konaní by mal vykonať ďalší trest.

4. Sťažovateľ sa od augusta 2023 snaží o zvrátenie výsledku trestného konania, ktoré bolo právoplatne skončené 24. mája 2021 trestným rozkazom. Najprv žiadal o jeho obnovu a následne v septembri 2023 podal bez zastúpenia advokátom dovolanie, ktoré bolo mestskému súdu doručené 4. októbra 2023. Z dôvodu povinnej obhajoby mu bola v januári 2024 ustanovená obhajkyňa, ktorá dovolanie doplnila vo februári 2024. Prokurátor sa k dovolaniu vyjadril v marci 2024. Vyjadrenie prokurátora k dovolaniu bolo obhajkyňi sťažovateľa doručené 26. apríla 2024. Podstatou dovolania sťažovateľa je to, že v roku 2021 mu mal byť uložený súhrnný trest, keďže rozsudkom českého súdu z júla 2022, ktorý bol v roku 2023 uznaný na Slovensku, mu bol uložený ďalší trest.

5. Sťažovateľ 7. augusta 2024 pre stratu dôvery požiadal o zmenu obhajkyne a doplnil dovolanie. Následne 28. augusta 2024 podal sťažnosť podľa § 55 Trestného poriadku, v ktorej namietol, že o jeho dovolaní nebolo rozhodnuté, a tiež doplnil dovolanie. To zopakoval podaniami z 22. októbra 2024 a 8. novembra 2024. Ďalšiu sťažnosť podľa § 55 Trestného poriadku podal 29. novembra 2024. Sťažovateľ 17. decembra 2024 dovolanie znova doplnil. Naposledy dovolanie sťažovateľa doplnila jeho obhajkyňa podaním zo 4. februára 2025, ktoré bolo zaslané na vyjadrenie prokuratúre 12. februára 2025. Sťažovateľ znova 10. februára 2025 podal sťažnosť na prietahy podľa § 55 Trestného poriadku. Podstatou doplnenia dovolania je to, že v inom proti nemu vedenom konaní najvyšší súd zrušil rozhodnutie krajského súdu z augusta 2023 s tým, že vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom českého súdu z júla 2022, treba zväžiť uloženie súhrnného trestu.

III.

6. Sťažovateľ opisuje niektoré skutočnosti z priebehu namietaného postupu mestského súdu a zdôrazňuje, že jeho dovolanie stále nebolo predložené najvyššiemu súdu. Je toho názoru, že mestský súd o jeho dovolaní viac ako rok nekonal a po 17 mesiacoch jeho dovolanie stále nie je predložené najvyššiemu súdu. Zdôrazňuje, že jeho vec, ktorá sa týka len predloženia jeho dovolania najvyššiemu súdu, je jednoduchá a opakovane namietal nečinnosť mestského súdu.

IV.

7. V rozsahu pre porušenie práv sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 ústavy ústavná sťažnosť v rozpore s § 123 ods. 1 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neobsahuje žiadne skutkové a právne dôvody, pre ktoré podľa sťažovateľa malo dôjsť k porušeniu týchto základných práv. Ústavná sťažnosť tak v tejto časti neobsahuje náležitosti ustanovené § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

8. V časti namietaného porušenia ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie záležitosti v primeranej lehote je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Účelom týchto ústavných práv je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu

(IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie týchto ústavných práv sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Ojedinelá nečinnosť súdu v trvaní niekoľkých mesiacov nemusí mať za následok porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 63/05).

9. Vec sťažovateľa je osobitá tým, že v jeho trestnej veci už bolo právoplatne rozhodnuté a namietaný postup mestského súdu sa týka predloženia dovolania sťažovateľa najvyššiemu súdu. Postup mestského súdu po podaní dovolania bol až do apríla 2024 poznamenaný jeho priebežnou činnosťou s odstupom niekoľkých mesiacov medzi jednotlivými úkonmi. Už v máji 2024 mestskému súdu po doručení vyjadrení strán nič nebránilo v tom, aby dovolanie predložil najvyššiemu súdu. K tomu však nedošlo a ďalší postup mestského súdu sa skomplikoval potom, ako sťažovateľ v auguste 2024 svoje dovolanie doplnil, čo zopakoval ďalšími podaniami z októbra až decembra 2024. To si vyžiadalo ďalší postup mestského súdu spojený s doplnením dovolania kvalifikovaným podaním ustanovenej obhajkyne, ku ktorému došlo vo februári 2025. Sťažovateľ tak nekoncentrovaným dopĺňaním dovolania o ďalšie skutočnosti prispel k predĺženiu postupu mestského súdu.

10. Možno identifikovať niekoľkomesačnú nečinnosť súdu v období od mája do augusta 2024. Hoci i následný postup mestského súdu o ďalších podaniach sťažovateľa nebol optimálny, nemožno dospieť k záveru, že by týmto postupom došlo k porušeniu ústavných práv sťažovateľa. Pritom bolo osobitne zohľadnené, že vo veci sťažovateľa už bol nastolený stav právnej istoty trestným rozkazom, proti ktorému sa sťažovateľ vzdal práva podať odvolanie. Za takejto situácie je stav právnej neistoty sťažovateľa nepatrný, keďže podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté, a podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

11. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pre ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. februára 2025

Robert Šorl
predseda senátu